

ע"פ 236/21 - משיח מושיא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 236/21

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

משיח מושיא

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים
מיום 7.1.2021 בת"פ 13763-10-20 שניתנה על ידי
סגן הנשיא י' מינטקביץ

בשם המערער:

עו"ד דותן דניאלי

פסק דין

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (סגן הנשיא י' מינטקביץ) מיום 7.1.2021 בת"פ 13763-10-20 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. ביום 11.10.2020 הוגש נגד המערער כתב אישום ובצדו בקשה למעצרו עד לתום ההליכים, שהתקבלה. כתב האישום תוקן ביום 15.12.2020, והוא מייחס למערער ארבעה אישומים בעבירות אלימות, איומים והפרות צווים שנועדו להגן על אדם. לאחר מספר דיונים מקדמיים הועבר ההליך לשמיעה בפני המותב.

2. בשנת 2018 התנהלו נגד המערער שני הליכים פלייליים (ת"פ 65130-05-18; ת"פ 58011-06-18; להלן

עמוד 1

יחדיו: ההליכים הקודמים) שאוחדו ונשמעו אף הם בפני המותב. בהליכים הקודמים הואשם המערער, בין היתר, בעבירות אלימות, איומים והפרות צווים שנועדו להגן על אדם. המערער והמשיבה הגיעו להסדר טיעון בהליכים הקודמים שלפיו כתב האישום יתוקן, המערער יודה בו והצדדים יעתרו במשותף לעונש מאסר ויטענו באופן חופשי בנוגע לפיצוי נפגעי העבירה. בית המשפט הרשיע את המערער בהליכים הקודמים בהתאם להודאתו. בגזר הדין, שניתן ביום 14.11.2018, סקר בית המשפט את העבירות שבהן הורשע המערער, וציין שבהסדר טיעון "סגור" על בית המשפט לבחון את סבירות הסדר הטיעון וכן כי ההסדר "אפשרי", גם אם ניתן היה להגיע לתוצאה עונשית שונה נוכח מעשיו של המערער. על כן אישר בית המשפט את הסדר הטיעון אך הדגיש כי הוא "[מ]שית על [המערער] מאסר מותנה מכויד על מנת לאזן את ההקלה לה זכה בקביעת העונש".

3. בדיון הראשון בהליך נושא הערעור דן שהתקיים בפני המותב, טען בא-כוח המערער בעל פה כי יש לפסול מאחר שהוא זה שדן בהליכים הקודמים. לטענת בא-כוח המערער, ההליכים הקודמים עסקו בעניינים הדומים לנסיבות ההליך הנוכחי והמותב נחשף ל"מוצגים" בעניינו של המערער, כמו גם לרישום הפלילי שלו. משכך, לטענתו, הצטברה "מסה קריטית" של ראיות שאליהן נחשף המותב אשר מצדיקה את העברת ההליך לשמיעה בפני מותב אחר מטעמים של מראית פני הצדק. בא-כוח המערער הוסיף והפנה למספר פסקי דין שבהם הורה בית משפט זה על פסילת מותבים שדנו בעניינים קודמים של נאשמים.

באת-כוח המשיבה, מצדה, הדגישה כי במסגרת ההליכים הקודמים אישר המותב הסדר טיעון "סגור" בין הצדדים וסברה שלא מדובר ב"מסה קריטית", אך הותירה את ההכרעה בבקשה לשיקול דעת בית המשפט.

4. בית המשפט קמא דחה את בקשת הפסילה על אתר, תוך שציין שההליכים הקודמים הסתיימו בהסדר טיעון "סגור" ומבלי שניתנה הכרעת דין מנומקת או גזר דין הכולל התייחסות מעמיקה לנסיבותיו של המערער. בית המשפט קמא הוסיף כי הפסיקה שאליה הפנה המערער עוסקת במקרים שבהם בית המשפט נכנס לעובי הקורה ונחשף לחומר רב בעניינו של הנאשם, וזאת בשונה מעניינו. עוד הדגיש בית המשפט קמא כי מלבד "זיכרון עמום" ההליכים הקודמים כלל אינם זכורים לו, וכי אין לו כל דעה קדומה בעניינו של המערער.

5. מכאן הערעור שלפני, בו טוען המערער, בין היתר, כי האישומים שבמוקד ההליכים הקודמים היו "חריגים ודובר בשרשרת של אירועים שיוחסו למערער". עוד טוען המערער כי בית המשפט קמא נחשף בהליכים הקודמים לעברו הפלילי, הביע את דעתו על חומרת מעשיו ואף קבע כי עונש המאסר המותנה המכויד שהושת עליו ניתן "על מנת לאזן את ההקלה לה זכה בקביעת העונש". עוד לפי המערער, בית המשפט קמא שגה בכך שהתייחס, לטענת המערער, להליכים הקודמים כאל תיקים ישנים, שכן לא חלף זמן משמעותי מאז מתן גזר הדין בהם. המערער עומד על טענתו כי הפסיקה תומכת בפסילת המותב בעניינו, ומפנה למספר פסקי דין של בית משפט זה התומכים, לשיטתו, במסקנה זו ובהם ע"פ 6792/18 פלוני נ' מדינת ישראל (22.10.2018) (להלן: עניין פלוני הראשון) וע"פ 518/20 פלוני נ' מדינת ישראל (9.2.2020) (להלן: עניין פלוני השני). עוד טוען המערער כי יש להורות על פסילת המותב מטעמים של פגיעה במראית פני הצדק.

6. עיינתי בערעור על נספחיו ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. לא אחת נפסק כי העובדה שבית המשפט דן בהליך אחר בעניינו של נאשם או נחשף לחומר ראיות הנוגע אליו אינה מקימה, מינה וביה, עילת פסלות (פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (5.11.2020)). אף דמיון מסוים בין ההליך האחר ובין ההליך הנוכחי והיחשפות המותב לפרטים

מעברו הפלילי של נאשם, אין בהם כדי להקים עילת פסלות בכל מקרה ומקרה, ויש להראות כי מדובר באחד מאותם מקרים חריגים "שבהם נקבעו בהליך הקודם ממצאי מהימנות ברורים או שבית המשפט נחשף לחומר שלאור טיבו ועוצמתו לא יוכל להשתחרר ממנו בהליך החדש שבו הוא יושב לדין" (זילברשלג נ' ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין בתל-אביב, פסקה 5 (5.2.2020); כן ראו ע"פ 7731/20 בן ונונו נ' ועדה מקומית לתכנון ובנייה אצבע הגליל, פסקה 5 (15.11.2020)).

בענייננו, ההליכים הקודמים הסתיימו בהסדר טיעון "סגור", ובית המשפט לא נדרש לקבוע ממצאי מהימנות כלשהם ביחס למערער, וודאי שלא ממצאי מהימנות "ברורים" (השוו: ע"פ 8084/20 חרב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.11.2020)). כפי שפורט לעיל, כל שנקבע במסגרת גזר הדין בהליכים הקודמים הוא כי מדובר בהסדר טיעון "אפשרי" על אף חומרת מעשיו של המערער, שבהם הודה, וכן הושת עליו מאסר מותנה כדי "לאזן את ההקלה לה זכה בקביעת העונש". זאת ועוד, הטיפול בהליכים הקודמים הסתיים לפני למעלה משנתיים, ובית המשפט עצמו הבהיר כי אין לו אלא "זיכרון עמום" מהליכים אלו. בנסיבות אלה, אין לומר כי המותב נחשף ל"מסה קריטית" של חומר שממנו לא יוכל להשתחרר בהליך הנוכחי.

7. אף לא שוכנעתי כי ענייננו דומה לעניינים אשר נדונו בפסקי הדין שאליהם הפנה המערער. כך בעניין פלוני הראשון נדון עניינו של נאשם שתיקים שלו היו תלויים ועומדים בפני אותו המותב בעת הגשת ערעור הפסלות, ואשר ההליך נושא ערעור הפסלות נפתח פחות משנה ממתן גזר דין בהליך קודם אחר, שנדון אף הוא בפני אותו המותב. בעניין פלוני השניקבעהמוותב ממצאי מהימנות ביחס לנאשם והתייחס להתרשמות מאישיותו במסגרת הליך קודם שנדון בפניו. המקרה שלפנינו שונה וזאת מכל הטעמים שפורטו לעיל, ומשכך לא מצאתי כי קמה הצדקה לפסילת המותב, אף לא מטעמים של מראית פני הצדק.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, כ"ב בשבט התשפ"א (4.2.2021).

ה נ ש י א ה